

[Justitsministeren]

valtningsloven – denne nydannelse – virkelig er et smukt stykke lovgivningsarbejde.

Erik B. Smith (S):

Jeg har et spørgsmål til justitsministeren. Jeg forstod, at hans betragtninger om sygejournaler gik på det generelle. Jeg er ikke klar over, om der er nogen, der har givet udtryk for, at sygejournaler skulle være offentligt tilgængelige dokumenter – det tror jeg nu egentlig ikke – men ministeren gav udtryk for, at når det drejede sig om patienten, var det til syvende og sidst alene et spørgsmål om, hvorvidt man ville lytte eller ikke lytte til lægens råd, forstået, som jeg i alt fald forstod ministeren, på den måde, at hvis man ikke ville lytte til lægens advarsel, så ville man have ret til som patient at se sin egen sygejournal.

Hvis det er ministerens opfattelse, bør det måske finde vej til selve lovteksten.

Leif Hermann (SF):

Ministerens svar var ikke videre oplysende eller videre detaljeret i betragtning af alle de mange kritiske bemærkninger, som har lydt fra talerstolen med hensyn til forslagene indhold.

Der er naturligvis ikke nogen, der vil kritisere ministeren for at have fremsat dem, som ministeren også konstaterede det, men det er nu ikke nok blot at fremsætte forslag og så håbe på, at de bliver bedre undervejs. Den arbejdsbyrde kunne man have påtaget sig i justitsministeriet, inden forslagene blev fremsat.

Så skal jeg komme med en bemærkning dels om sygejournalerne, dels om spørgsmålet om EDB-registre og EDB-behandling i øvrigt i forvaltningen, sådan som det er blevet almindeligt.

Jeg forstår ikke, at hr. Bjørn Elmquist begynder at snakke om, at det, at sygejournaler ikke falder ind under offentlighedsreglerne, er en slags beskyttelse mod en overvurdering af vores egen psykiske struktur. Jeg troede ellers, venstre var et parti, som var tilhænger af beskyttelsen af det enkelte individ og det enkelte individs evne og ansvarlighed i forhold til sin egen situation. Jeg troede ikke, at det var venstres holdning, at det var det offentlige, der skulle vurdere, hvorvidt vi kunne tåle at høre det ene eller det andet.

Det næste er, at jeg mener, det haster ganske meget med at få fastlagt regler for aktindsigt i EDB-registre, som falder uden for lov om offentlige myndigheders registre. Jeg tror, at det er et område, som får tiltagende betydning.

Og jeg må, hvad angår arkiver, med bekymring konstatere, at rigsarkivet har taget et vældigt forbehold i høringssvarene for så vidt angår aktindsigt i disse arkiver.

Jeg mener, at der netop på arkivområdet bortset fra ganske enkelte og klare undtagelsestilfælde bør være helt åben adgang til for borgerne eller beboerne, som hr. Lenger kalder dem, at se, hvad der er foregået tidligere.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg var meget glad for at høre, at hr. Leif Hermann har fået så godt fat i venstres principprogram. Det var smukt udtrykt, og det var rigtige tanker. Men måske har hr. Leif Hermann ikke fået helt fat i den allerseneste udvikling, de seneste årtiers udvikling i venstres politik: at vi også interesserer os for det, vi kalder svage grupper i samfundet. Det er ikke bare totalliberalisme og gammelliberalisme; i denne situation tror jeg virkelig der er nogle beskyttelsehensyn, og jeg er bange for, at hvis man bevæger sig derhen, hvor hr. Leif Hermann vil, opnår man bare, at lægerne opererer med to slags journaler: én, som er beregnet til aktindsigt og til fremlæggelse for patienten, og så én med personlige noter, som tegner det reelle billede. Men som jeg sagde i mit indlæg, synes jeg, vi skal se nærmere på disse ting i udvalget. Vores udgangspunkt er det, jeg her har skitseret.

Leif Hermann (SF):

Jeg kan blive helt rørt over hr. Bjørn Elmquists og venstres omsorg for de svagere grupper i samfundet. På andre områder synes jeg ikke vi har set meget til det.

Med hensyn til bemærkningen om, at vi risikerer, at der bliver indført to journalsystemer på hospitalerne, og med hensyn til det, ministeren var inde på, spørgsmålet om, at der måske var visse ting, der ikke blev skrevet i postlisterne, vil jeg sige: ja men vil man dermed hævde, at de offentlige myndigheder i givet fald vil overtræde den lovgivning, som pålægger dem den pligt? Det ligger der